

Til Folketingets Affattelse:

Ægteskab, alene med Undtagelse af den i § 1, Nr. 2, anførte, have de, der agte at gifte sig, at godtgøre for Underøvrigheden paa Brudens Hjemsted eller, hvis hun er hjemmehørende i Udlandet, for Underøvrigheden paa Brudgommens Hjemsted. Er Ægteskabet ikke indgaaet senest 3 Maaneder, efter at Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse er godtgjort for Underøvrigheden, maa Parterne paa ny godtgøre for denne, at de endnu ere til Stede.

Underøvrigheden anfører i en af vedkommende Overøvrighed autoriseret Protokol, hvilke Bevisligheder for Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse der er ham forelagte, og tager de fremlagte Attester og Erklæringer til Opbevaring ved Protokollen.

Ere Betingelserne for, at Ægteskabet maa indgaaes, til Stede, meddeler Underøvrigheden et Bevis derfor til dem, der agte at indgaa Ægteskabet, saafremt dette agtes indgaaet for en anden Underøvrighed eller en Præst. I Beviset skal anføres Brudeparrets fulde Navne, Fødselsdage og Fødselsaar og Dagen, da Ægteskabsbetingelserne ere godtgjorte for Underøvrigheden. Ægteskabet maa ikke stiftes for vedkommende Underøvrighed eller Præst, forinden Bevis for, at Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse i Løbet af de sidste 3 Maaneder er godtgjort.

Naar Ægteskabet er indgaaet, sendes Beviset af den Underøvrighed eller Præst, for hvem Ægteskabet er indgaaet, uopholdelig tilbage til den Underøvrighed, der har udstedt det, med Paategning om, naar og hvor Ægteskabet er indgaaet. Om Tiden og Stedet for Ægteskabets Indgaaelse gør sidstnævnte Underøvrighed Bemærkning ved den tidligere Tilførsel i Protokollen.

3) I Stedet for Afsnit II. (§§ 3—24) indsættes:

II.

Ægteskabets Indgaaelse.

§ 4.

Ægteskab kan gyldig stiftes enten som kirkeligt Ægteskab, for en af Folkekirkens eller et anerkendt Trossamfunds Præster, eller som borgerligt Ægteskab, for en Underøvrighed.

Til Landstingets Affattelse:

2. at begge Parter have deres Fornufts fulde Brug og Evne til at forstaa den Handling, hvorved Ægteskabet indgaaes, og give denne Forstaaelse til Kende. Herom maa den Myndighed, for hvem Ægteskabet indgaaes, selv overbevise sig;
3. a. at Parterne, for saa vidt de ikke have opnaaet 25 Aars Alder, ved skriftligt Bevis godtgøre at have rette vedkommendes Samtykke til deres Forehavende. Herfra undtages dog Personer, der have opnaaet Fuldmyndighed ved Bevilling, samt Enker og fraskilte Hustruer.

Rette vedkommende er for ægte Barn Faderen, saafremt Forældremyndigheden tilkommer ham eller tilkom ham paa den Tid, da Barnet blev mindreaarigt.

Er Faderen død, eller er han umyndiggjort, eller har hans Opholdssted i 6 Maaneder været ubekendt, træder Moderen i hans Sted. Det samme gælder, naar Forældremyndigheden i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation er gaaet over til hende.

For uægte Børn er Moderen rette vedkommende og Faderen kun, naar Barnets Forsørgelse er ham overdragen af Overøvrigheden, eller naar Moderen er død, og han har kuldlyst det.

Nødvendigheden af Samtykke fra Moderen til det ægte Barn og fra Moderen eller Faderen til det uægte Barn ophører i de samme Tilfælde, i hvilke Faderen til det ægte Barn ophører at være rette vedkommende.

Er der ingen, der i Henhold til foranstaaende er at anse som rette vedkommende, udfordres Samtykke af Værge eller Kurator.

For Adoptivbørn anvendes, saa længe Adoptionsforholdet ikke er ophævet ved Kgl. Resolution, ovenstaaende Regler saaledes, at Adoptivforældrene træde i de naturlige Forældres Sted.

Har Stedfader eller, efter Faderens Død, Stedmoder Stedbarnet under Forsorg, eller have de haft mindreaarigt Stedbarn under Forsorg indtil dets 18de Aar, kræves deres Samtykke, som om Stedbarnet var deres ægte Barn. Er Stedfader ophørt at være rette vedkommende,